

03. 01. 2014. 06:44h | Tamara Spajić | foto: N. Marković

Božidar Đelić: Nisam begunac iz DS

"Bravo, majstore!", rekao mu je lider DS Dragan Đilas. Otkad se raširila vest da napušta Srbiju, dobio je stotine poruka u kojima su njegovi prijatelji sami sebi poželeli isto.

Božidar Đelić, visoki funkcioner DS, bivši potpredsednik Vlade, ministar finansija, nauke, čovek koji je najduže radio na evropskim integracijama Srbije i jedan od najbližih saradnika ubijenog premijera Zorana Đinđića, u ekskluzivnom intervjuu za „Blic“ kaže da je dobio „ponudu koja se ne odbija“. Od 1. januara je izvršni direktor jedne od najprestižnijih svetskih investicionih banaka Lazard.

Savetovaće države, velika preduzeća i banke o finansijskim strategijama.

- Veoma sam srećan, nije mala stvar ući među rukovodioce tako prestižne finansijske institucije. Ostajem član DS. Pokrenuću fondaciju za nauku i umetnost i taj dobrotvorni rad će biti jedini angažman ovde. Mislim da mogu da pomognem u domenima ekonomije i likovne umetnosti.

Tražili ste gde da pobegnete?

- Ne, oni su me kontaktirali zato što šire aktivnosti i tražili su ljude koji mogu u tome da pomognu.

Da li ste se osećali profesionalno ispunjeni u Srbiji?

- Problem je što je kod nas napravljena takva atmosfera da je svako ko pokušava nešto da uradi odmah sumnjiv.

Ostavljate DS u rasulu i u teškom položaju?

- Ne vidim to tako. Ovaj režim ulaže ogromne napore i sredstva da uništi DS kao političku organizaciju, ali sam uveren da u tome neće uspeti. I u budućnosti ću biti uz DS.

Uz kog lidera?

- Za DS je najbitnije da obezbedi jedinstvo, jer to je ono što očekuju naši glasači. Ukoliko, kao što očekujem, bude prevremenih parlamentarnih izbora na proleće, po Statutu ćemo posle toga imati partijske izbore. Do tada moramo da govorimo jednim glasom. Srbiji je potreban pun kapacitet DS jer, ukoliko se ne promeni putanja kojom sada ide, Srbija će u roku od dve godine doživeti finansijski slom.

Šta to sadašnja vlast loše radi?

- Lista je dugačka, a najštetnija je atmosfera straha i progona koja je možda popularna, jer je narod željan pravde, ali način na koji se sprovodi je u potpunosti blokirao privredni život. Investicije ne dolaze jer se svako ko nešto radi proglašava za kriminalca. Domaći i strani investitori su samo u iščekivanju. Hipercentralizacija, koja je stara matrica naših političkih odnosa, ne može da obezbedi boljitak, mada je možda za neke lagodna, jer izbegavaju političku odgovornost. Jedan vožd odlučuje o svemu. I o mleku i o hapšenjima i o medijima i mnogim drugim stvarima. Već smo to mnogo puta okusili i uvek se završilo u suzama. Strah me je da će tako biti i ovog puta.

Ali ako se sad završe istrage 24 privatizacije koje je pokrenula Verica Barać, nastupiće povoljne okolnosti za ulaganja?

- Već vidim 25. istragu - zašto se krije ugovor s „Etihadom“. Ne znamo da li je deo Aerodroma „Nikola Tesla“, na osnovu poverljivog zaključka Vlade, dat istom partneru. Sve se radi bez tendera. Strah me je da naši građani mnogo manje znaju s kim se pregovara nego što je to bio slučaj ranije.

Šta će se dogoditi sa sumnjičenjima vezanim za Nacionalnu štedionicu?

- Ja sam srpski državljanin i biću uvek na raspolaganju svim našim državnim organima. Oko tog slučaja nemam brige. Radujem se

Bez kompromisa

Šta je bila vaša najdramatičnija odluka u Srbiji? Šta biste uradili drugačije?
- Siguran sam da više neću trpeti i prihvatati unutarstranačke kompromise. Neću dozvoljavati da poslušniji budu privilegovani nasuprot sposobnih. Nekima je bilo komotnije da me zaobiđu 2007, pa 2008, pa tokom rekonstrukcije 2011.

razrešavanju afere koju sam, a to se zaboravilo, ja razotkrio. Angažman moje ekipe je doveo do izveštaja Saveta za borbu protiv korupcije. Na kritike koje su mi upućene poslednjih nedelja odgovaram upravo tim izveštajem Verice Barać u kome se navodi da je banka već bila u privatnim rukama. Sa svojom ekipom sam pokrenuo postupak da se poništi dokapitalizacija banke i besplatno dodeljivanje prostora, da se ispita zašto je 60 miliona dolara državnih rezervi stavljeno u jednu banku koja pripada poslovnim ljudima u Moskvi sa kojima su trgovali strujom, a potom na leđima našeg naroda kupili tu Nacionalnu štedionicu. Odgovor na ta pitanja, sada kad je policija završila posao, mora da da tužilaštvo. Pre deset godina zbog takvog mog angažovanja Nacionalna štedionica je podnela krivičnu prijavu protiv mene. Nisu me uplašili tada, neće ni sada.

godine za mesto premijera i ministra finansija... To su situacije gde bih, poučen iskustvom, drugačije reagovao.
